

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 33/02-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. marca 2002 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť V. M., bytom O., vo veci porušenia jeho základných práv upravených v čl. 12, čl. 13, čl. 23, čl. 39 a čl. 41 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného úradu v Snine, odboru sociálnych vecí, č. 01/27888 z 22. januára 2001, rozhodnutím Krajského úradu v Prešove, odboru sociálnych vecí, č. 244/2001/03041 z 1. marca 2001 a oznámením stanoviska Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, odboru štátnej rodinnej politiky, č. 333/01-I/51 z 20. augusta 2001 o neposkytnutí prídavkov na deti, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť V. M. o d m i e t a z dôvodu svojej nepríslušnosti na prerokovanie vecí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2001 doručená ústavná sťažnosť V. M., bytom O. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou sa dožaduje vyslovenia porušenia svojich základných práv upravených v čl. 12, čl. 13, čl. 23, čl. 39 a čl. 41 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Okresného

úradu v Snine, odboru sociálnych vecí, č. 01/27888 z 22. januára 2001, rozhodnutím Krajského úradu v Prešove odboru sociálnych vecí, č. 01/244/03041 z 1. marca 2001, ako aj oznámením stanoviska Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, odboru štátnej rodinnej politiky, č. 333/01-I/51 z 20. augusta 2001 k návrhu na mimoodvolacie konanie, ktoré sa týkali neposkytnutia prídavkov na deti za obdobie od 1. júla 2000 do 30. júna 2001 na jeho nezaopatrené deti - Anastáziu, nar. 30. januára 1994, Vasiľa, nar. 31. októbra 1996, a Marcela, nar. 30. novembra 1997. Dôvodom neposkytnutia prídavkov na deti sťažovateľovi bola podľa sťažovateľa skutočnosť, že matka maloletých detí, sťažovateľova družka D. M., nepredložila potvrdenie o príjmoch za rok 1999, ani o evidencii na úrade práce a podľa § 3 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 193/1994 Z. z. o prídavkoch na deti a o príplatku k prídavkom na deti v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prídavkoch na deti“) nárok na prídavky na deti nevznikne, ak spoločne posudzovaná osoba v kalendárnom roku, za ktorý sa príjem zisťuje, nemala príjem za viac ako šesť po sebe nasledujúcich mesiacov z dôvodu, že v tomto čase nebola zamestnaná a nebola ani zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Sťažovateľ argumentoval tým, že matka maloletých detí, jeho družka, nemá povolenie na dlhodobý pobyt na území Slovenskej republiky, nakoľko k žiadosti o udelenie takéhoto povolenia je potrebné doložiť platný cestovný doklad a rodný list, so získaním ktorého má problémy.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po preskúmaní jeho ústavnej sťažnosti vydal rozhodnutie, v ktorom vysloví, že vyššie uvedené rozhodnutia orgánov štátnej správy, a to Okresného úradu v Snine, odboru sociálnych vecí, Krajského úradu v Prešove, odboru sociálnych vecí, ako aj oznámenie stanoviska Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, nie sú v súlade s ústavou a že týmito rozhodnutiami a oznámením stanoviska boli porušené jeho základné práva občana Slovenskej republiky.

Ústavný súd upozornil sťažovateľa na nedostatok ústavnej sťažnosti, ktorá neobsahovala informáciu, či sa obrátil so žalobou proti namietaným rozhodnutiam štátnej správy na súd a s akým výsledkom; upozornil ho taktiež na skutočnosť, že nepreukázal, či namietané rozhodnutie o nepriznaní prídavkov na deti nadobudlo právoplatnosť menej ako

dva mesiace predtým, ako sa obrátil so svojou sťažnosťou na ústavný súd. Súčasne ústavný súd vyzval sťažovateľa, že ak trvá na tom, aby ústavný súd o jeho ústavnej sťažnosti konal, aby predložil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ na tieto skutočnosti reagoval tým, že predložil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom bez toho, že by nedostatky sťažnosti sám sťažovateľ alebo jeho právny zástupca odstránili.

II.

Sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ústavy účinného do 31. decembra 2001. Podľa tohto článku ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach proti právoplatným rozhodnutiam ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorými boli porušené základné práva a slobody občanov, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu ak zákon priznáva fyzickej osobe oprávnenie navrhnúť preskúmavanie rozhodnutia orgánu verejnej správy v správnom súdnictve, je vylúčená právomoc ústavného súdu (I. ÚS 69/96).

Rozhodnutia o prídavkoch na deti vydané podľa zákona o prídavkoch na deti nie sú vylúčené z preskúmavania všeobecných súdov. Vzhľadom na to, že zákonnosť právoplatných rozhodnutí vydaných na základe zákona o prídavkoch na deti sú preskúmateľné všeobecnými súdmi, ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 z dôvodu svojej nepríslušnosti na prerokovanie veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. marca 2002

zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)